

„СЪДЪТ ПРЕЗ МОИТЕ ОЧИ“

Всеки човек получава това, което е заслужил. Е... Понякога не е така... Доста често сме били свидетели на несправедливост. В такива моменти, в нас остава чувството, че несправедливостта е “надделяла”. За мен правосъдието трябва да бъде безкомпромисно и двете страни да получат това което заслужават, естествено чрез доказателства.

Какво е за мен правосъдието? Нека започнем от самата дума: Правосъдие съдържа в себе си думичките право и съд, тоест да се дава правилно съдебно решение.

За мен един съдия трябва да бъде честен, обективен и безпристрастен.

Пример: Човек е карал с превишена скорост и е направил катастрофа. В съда се моли да не го вкарват в затвора, защото има семейство. Съдията трябва да бъде безкомпромисен и това да не го накара да забрави извършеното престъпление. Защото, преди да извърши престъплението, да засили автомобила си и да кара бързо, той е трябвало да помисли, че може да отнеме човешки животи, да отнеме живота на други хора, които имат семейства. За това той трябва да поеме последствията от постъпката си и съдията да го накаже с годините затвор, които законът предвижда. Законодателят е преценил, че именно те ще го накарат никога повече да не направи такова нещо. Чрез справедливата присъда съдията не решава просто една съдба, а съдбата на човечеството въобще. Чрез това дава пример на останалите, че не трябва никога да пренебрегват законите и именно в това се крие превенцията.

За мен един съдия трябва да бъде лишен от субективната преценка на обстоятелствата, които да пречат на правилното съдийско решение. Не е маловажно да бъде лишен и от пороци, защото няма как да очакваме от него да отсъжда трезво и да цени доброто. Пороците са всички разрушителни действия на човешки животи и устоите на обществото въобще.

Един съдия трябва да бъде като „Бог на Земята“, тоест да бъде изтъкан от добродетели и да раздава ПРАВОСЪДИЕ. Да бъде пазител на хората вършещи добро. Да бъде пазител на пострадалите от чужди грешки. Трябва да бъде верен на хората, защото така се създава доверието. Да знаеш, че тази личност ще направи така, че ще раздаде на всекиму заслуженото.

Постоянно социалните мрежи ни заливат с новини за убийства, употреба на наркотици, катастрофи и още много случки, къде поради странни обстоятелства, къде не, завършващи с фатален край. И редовно в

съда, където трябва да се раздаде това ПРАВОСЪДИЕ, то не е раздадено и присъдите получени за извършеното престъпление минават няколко идеи „по-леко“ отколкото можеха да са. Съдът трябва да раздаде това ПРАВОСЪДИЕ, а именно колкото е необходимо - затвор за престъпника, а за жертвата да остане най-малко чувството за спечелената правда.

И в момента дори, докато разсъждавам над доброто, правдата, съденето, чувам от телевизора, че се търси решение на проблема с домашното насилие. Пореден случай. Жена, мъж и смърт помежду им. Близки плачат. Свидетели разказват. Късно. Смъртно късно.

Тук откривам съдията. Съдията-съдник, който раздава право и надежда. Надежда, че доброто ще пребъде, а на злото ще бъдат съсечени пипалата, с които се опитва да опримчи обществото.

Станислав Цветелинов Николаев

Област Монтана, община Чипровци, град Чипровци

Финансово-стопанската професионална гимназия „Васил Левски,, 11,,б”
гр.Монтана

0884266562

stanibg12345@abv.bg